

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 976

гр. Перник, 30.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Съдия: **КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ**

като разгледа докладваното от **КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ** Въззивно гражданско дело № 20231700500568 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № **664** от 26.06.2023 г., постановено по гр.д. № 1288/2023 г. Районен съд - П. е осъдил Общинско предприятие „Общинска собственост, спортни и Туристически обекти“, гр. П., ЕИК 0003867511616, да **заплати на Б. А. Д. ЕГН ******* с. Кладница ул. Валого № 9 и съд.адрес адв. М. Г. ПАК **сумата 988.82лв.-** обезщетение по чл.222 ал.4 вр. ал.3 КТ вр. чл.32 КТД от 2021г. при прекратяване на трудово правоотношение, след придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 а КСО - съгласно действащия КТД 2021г. и представляваща разликата между присъденото обезщетение по гр.дело № 5098/2022г. ПРС в размер 6 мес. БТВ и предвиденото в чл.32 КТД от 2021г. обезщетение от 7 БТВ - при повече от 10 години трудов стаж, **както и сумата 105.75лв.-**законната лихва за забава върху обезщетението - главница, считано от 01.03.2022 до датата на исковата молба 20.03.2023г., **както и** законната лихва за забава върху обезщетението по главницата 988.82лв.- от датата на исковата молба 21.03.2023г. до окончателното изплащане, **както и направени разноски в размер 500 лв. адв.хonorар. със същото решение е осъдено** Общинско предприятие „Общинска собственост, спортни и Туристически обекти“, гр. П., ЕИК 0003867511616, да заплати по сметка на Районен съд - гр. П. на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата **43.78 лева**, дължима държавна такса както и **200лв.** заплатен от бюджета на съда депозит по допуснатата съдебно - счетоводна експертиза.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от Общинско предприятие „Общинска собственост, спортни и Туристически обекти“, гр. П., чрез адв. А. А., с която по подобри доводи постановеното от първоинстанционния съд решение се обжалва на първо място като изцяло недопустимо, , при условията на евентуалност - незаконосъобразно, **вкл. и в частта на разноските.** Счита, че обжалваното решение е недопустимо по следните съображения:С влязлото в сила решение по делото по гр.д.№5098/2022 год. по описа на ПРС ОБЩИНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ „ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ, СПОРТНИ И ТУРИСТИЧЕСКИ ОБЕКТИ" е осъдено да заплати на Б. А. Д. сумата 5 932.92 лева като обезщетение по чл.222, ал.4 във вр. с чл.222, ал.3 от КТ- в размер на 6 /шест/ брутни заплати. По

настоящото дело е предявен същият иск, на същото основание и между същите страните: за заплащане на обезщетение по чл.222, ал.4 във вр. с чл.222, ал.3 от КТ за сума в размер на 988.82 лева- за придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при прекратяване на трудовия договор на ищцата, в размер на още едно брутно възнаграждение съгласно КТД. Съдът е приел, че обезщетението на ищцата, което е било присъдено по гр.д.№5098/2022 год. по описа на ПРС е по чл.222 от КТ, а с настоящия иск се претендирало обезщетение по чл.32 от Колективния трудов договор/КТД/. Тези изводи на съда са неправилни. Обстоятелството, че съгласно чл.32 от КТД ищцата е имала право на обезщетение в увеличен размер: в размер на 7 брутни възнаграждения, но с влязлото в сила съдебно решение по гр.дело гр.д.№5098/2022г. присъденото ѝ обезщетение е в размер на 6 брутни трудови възнаграждения, не прави процесуално допустим последващ иск за същото обезщетение. Обстоятелството, че в чл.32 от КТД е предвиден увеличен размер на обезщетението по чл.222, ал.3 КТ не означава, че се касае за две отделни обезщетения, които да са дължими на различни правни основания, както е приел първоинстанционният съд. Тогава, когато в КТД е предвиден увеличен размер на обезщетението по чл.222, ал.3 и ал.4 КТ, то увеличеният размер, предвиден в КТД, не се отнася за друг вид обезщетение, дължимо се на друго основание, а за същото обезщетение, единствено в увеличен размер. Обезщетението по чл.222, ал.4 във вр. с ал.3 КТ не се дължи на ищцата на различни правни основания (на основание КТ и на основание КТД), както е приел първоинстанционният съд, тъй като с КТД може да се предвиди увеличен размер на обезщетение по чл.222 КТ. Предвид на това и когато в КТД е предвиден увеличен размер на обезщетението по чл.222 от КТ, се касае за едно и също обезщетение, което се дължи съгласно чл.222 от КТ, на едно и също основание, но само в различен размер от посочения в КТ. Обстоятелството, че по гр.д.№5098/2022 год. по описа на ПРС ищцата е предявила иск срещу ОБЩИНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ „ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ, СПОРТНИ И ТУРИСТИЧЕСКИ ОБЕКТИ" да ѝ заплати обезщетение в размер на 6 брутни възнаграждения и този иск е уважен с влязло в сила решение, прави процесуално недопустимо да се предявява нов иск и да се постановява съдебно решение за същото обезщетение в размер на още едно брутно възнаграждение по чл.32 от КТ. Въз основа на изложените доводи се иска въззивният съд да обезсили като недопустимо обжалваното решение на РС, П., постановено по гр.дело № 20231720101288 по описа на РС, П. за 2023 година. В случай, че приемете, че решението не е недопустимо, да го отмените изцяло като неправилно. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от Б. А. Д., чрез адв. Г., с който по подробни доводи се оспорва подадената въззивна жалба, като се твърди, че същата е неоснователна и недоказана, а атакуваното решение се сочи като допустимо и правилно. Предмет на настоящото дело не е обезщетението, което е предвидено в минимален размер по чл.222, ал.3, вр.ал.4 КТ - шест брутни трудови месечни възнаграждения, а разликата до уговореното и задължително обезщетение в по - голям размер с КТД от седем брутни трудови месечни възнаграждения - обстоятелство, което отново не се оспорва от работодателя. Уговореното в КТД не е било предмет на гр.д. №5098/2022 год. по описа на ПРС и тази разлика от едно допълнително брутно трудово месечно възнаграждение е дължима от работодателя, същото е предявено в срока по чл.358, ал.1, т.3 КТ и е допустимо, а доводите за някакакъв частичен иск са

неоснователни и не държат сметка за императивните норми на КТ и задължителността на уговореното в КТД по отношение на размера на обезщетението по чл.222, ал.3, вр.ал.4 КТ, още повече когато тази разлика между КТ и КТД не е била предмет на предходното дело. Въз основа на изложените доводи се иска въззивният съд да постанови решение, с което потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. С отговора не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С жалбата и отговора страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

Доколкото във въззивната жалба и отговора не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществото на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.
УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбатеа и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 04.10.2023 г. от 10,30 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане, а на жалбоподателя – и препис от отговора на въззиваемия.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____